

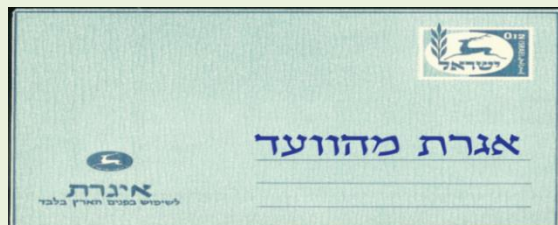
עלון הכפר

גיליון 22

נובמבר 2014

משולחן היו"ר

בג"צ מתחם ברקאי

ברקאי הגיש בקשה להוסיף 7 יחידות בחלקתו בסוף רחוב שרת. הוועדה המקומית אישרה וכמו כן הוועדה המחוזית. שר הפנים הפועל כוועדת תכנון ארצית דחה את התכנית. ברקאי ערער לבית המשפט העליון וצורפנו לערעור. תמכנו בשר הפנים. החלקה היא בגודל כ-40 דונם, 30 בסמכות הוועדה המקומית וכ-10 דונם בסמכות הוועדה המשותפת של תע"ש. שבע היחידות הנוספות תוכננו לשטח בסמכות המועצה. התנגדותנו נבעה מרצוננו להבטיח שתמ"א 35 חלה עלינו כיישוב כפרי מוגן.

בג"צ החליט שהתכנית של ברקאי איננה עומדת בתנאים של תמ"א 35 והחליט לדחות את הערעור. החלטת שר הפנים לדחות את התכנית, לכן, עומדת בעינה.

מבחינתנו החשוב הוא בפסיקת בג"צ שרמות השבים הינה יישוב כפרי וכפוף להוראות סעיף 8.1 של תמ"א 35 שאומר: "גודל האוכלוסייה ביישוב, לאחר ההרחבה, לא יעלה על פי 2.2 ממספר התושבים ביישוב בשנת 1995 על פי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לשנה זו." בשנת 1995 מניין התושבים היה 930 ולכן הגידול המותר הוא עד 2046. מותרת סטייה של 5-10% ולכן המקסימום הוא עד כ-2250 תושבים ולפי 3.2 תושבים ליחידת דיור עד כ-700 יחידות.

במאמצנו להכין תכנית מתאר אשר תשמר את האופי והצביון הכפרי של רמות השבים, פסיקה זו הינה חיונית.

בחרנו להעסיק את משרד ענבר-שמיר ואדר' איריס ענבר כמתכננת. יש לה ניסיון עשיר בתחום והיא הועסקה ע"י המועצה לפני העברת ההובלה לוועד שלנו. הוקמה ועדת תכנון לפקח על התהליך וחברים בה: איציק מרוז, מיכל כספי-שפירא, בועז ארנון, עופר גלבע, אורי אגס, דקל אביסדריס ואנכי.

מתוך ההסכם עם המתכננת:

עקרונות תכנון מנחים

- שמירה על האופי הכפרי והחקלאי יחד עם אפשרויות הפיתוח.
- שמירה וחיזוק המורשת הקהילתית הייחודית למקום.
- התאמת שטחי הציבור והתשתיות לצורכים הנוכחיים וההתפתחות המתוכננת.
- שילוב הבינוי הקיים עם התכנון העתידי.
- שמירה על מסגרת קהילתית התואמת את אופי היישוב ובכפוף לתכניות מתאר מחוזיות וארציות.
- שמירה על הנחיות תמ"א 35 המגדיר את היישוב כ-"מכלול כפרי מוגן" במרקם עירוני.

יעדי העבודה

- הכנת תכנית מתאר מפורטת בהתאם להנחיות תמ"א 35 ליישוב כפרי.
- בחינת הצרכים בתחום המגורים, התעסוקה, הסביבה, שטחי הציבור, התשתיות וכיו"ב והצעת פתרונות על פי הנדרש.
- תכנון התפתחות היישוב באופן שיישמר האופי הכפרי-חקלאי הקיים.

- שימור המרקם הכפרי ההיסטורי להעצמת המורשת ברמה המקומית וברמה הארצית (מרקם יישובי ייחודי של העלייה החמישית).
- הגדרת היישוב כאזור מיתון תנועה וביצוע התנועה והתחבורה בהתאם.
- תכנון שיאפשר הרחבת הבסיס הכלכלי של היישוב.
- טיפוח השטחים הציבוריים בתחומי היישוב והקצאת שטחי ציבור בהתאם לעתודות הפיתוח.
- שמירת האוטונומיה היישובית במקביל לקיום קשרי גומלין עם הסביבה.
- יצירת תמהיל שימושים המשלב חקלאות לצד תמהיל פעילויות כלכליות משולבות באזורי המגורים.
- התייחסות לשלבי פיתוח של היישוב.

עומדים לפנינו אתגרים קשים. הרצון של המדינה לבנות כדוגמת הוד השרון; הרצון של רעננה והוד השרון להבטיח תעבורה יעילה בין הערים דרך הכפר שלנו; והרצון של ועדת תע"ש להתחיל בפיתוח המתחם בחלק הצפוני הנמצא בגבולות רמות השבים (אבו קישק). אנחנו נחויבים להצליח בקרב הזה כמתחייב מהמצע של שתי הרשימות בבחירות האחרונות.

ועדת תשתיות פונה אליכם התושבים :

עם בוא החורף, אנו מבקשים מהתושבים שיתוף פעולה בדיווחים על מפגעים:

- ענפי עצים הקרובים לתשתיות חשמל
- שלוליות גדולות שאינן מתנקזות
- פנסי רחוב שאינם דולקים (לכל עמוד יש מס' סידורי)
- כל מפגע בטיחותי אחר

על מנת שנוכל לטפל בבעיה בזמן קצר וביעילות, אנא השאירו הודעה במזכירות עבור ועדת תשתיות.

בנוסף אנו ממליצים לבעלי הבתים :
לבצע בדיקה יזומה ולוודא כי המרזבים פתוחים ונקיים.
לגזום את ענפי העצים בחצר (בפרט אלו הנמצאים מעל המבנים).
אנו מאחלים לכם חורף חמים ובטוח.

דואר - שעות פתיחה

לאור פניות רבות של תושבים ואי בהירות לגבי שעות הפתיחה של סוכנות הדואר, להלן הזמנים:

יום א'	15:00 עד 17:00
יום ב'	09:00 עד 12:00
יום ג'	16:00 עד 18:00
יום ד'	09:00 עד 12:00
יום ה'	09:00 עד 12:00
יום ו'	09:00 עד 11:00

חדשות תרבות :

קונצרט טוסקניני - ערב חד פעמי.

דמוציאן שזר 6/12/14 ג'ה קורה!

וורדי: לה טרוויאטה. מוצארט. ההמנון לשמחה מהתשיעית של בטהובן. מנדלסון.
 יהודה המכבי של הנדל, לקראת חנוכה. עוד בטהובן, עם הפתיחה המפורסמת של אגמונט.
 עוד מוצארט, הפעם, ב"לקרימוזה" האלוהית מתוך הרקוויאם. רוסיני, הנדל, קנטטה של באך,
 עוד וורדי, עם מקהלת העבדים בשבי מתוך נבוקו
 וגם רוסיני אחד.

קטעי השירה, האופרה והפתיחות הגדולות, המוכרים והאהובים ביותר.

כולם יבוצעו בקונצרט החגיגי,

במלאת 75 שנה לבית העם שלנו,

שיהפוך בערב זה לאולם קונצרטים, ברוח מסורת העבר.

אתם, הקהל, תצטרפו לשירה עם ארבעים נגני התזמורת הקמרית הישראלית
 וארבעים זמרי המקהלה הקמרית תל אביב

ומנצח אחד - מיכאל שני

**בשל הנוכחות המוגברת על הבמה, מספר המקומות באולם אינו רב.
 אנא הזמינו את כרטיסי ההנחה לתושבים מבעוד מועד**

בתכנית:

חלק ראשון

- ג. רוסיני (1792-1868): הפתיחה לאופרה "סולם המשי"
 Gioacchino Rossini, Overture to La Scala di Seta
- ו. א. מוצרט (1756-1791) – הפתיחה לאופרה "נישואי פיגארו"
 Wolfgang Amadeus Mozart, Overture to La Nozze di Figaro
- ו. א. מוצרט – אווה ורום קורפוס ("תבורך גוף אמת")
 Wolfgang Amadeus Mozart, Motet, Ave Verum Corpus
- ו. א. מוצרט – קונפוטטיס – לקרימוזה (מתוך "רקוויאם")
 Wolfgang Amadeus Mozart, Confutatis Maledictis and Lacrimosa from the Requiem

- י. ס. באך – (1685-1750) "ישוע הנו לעולם שמחתי" מתוך קנטטה מס. 147 בהשתתפות הקהל
J.S. Bach, *Jesus bleibet meine Freude* from Cantata 147

- ג. פ. הנדל (1685 – 1759)
 שני פרקים מתוך האורטוריה "המשיח": "ונגלה כבוד יהוה", "הללויה"

Georg Friedrich Händel, *Glory to God in the Highest and Hallelujah* from the Messiah

חלק שני

- ל. ו. בטהובן (1770-1827) הפתיחה למחזה "אגמונט"
Ludwig van Beethoven, Egmont Overture for the play by Goethe
- פ. מנדלסון (1809-1847) – סקרצו מתוך "חלום ליל קיץ"
Felix Mendelssohn, *Scherzo from the Suite, Midsummer's Night Dream*
- פ. מנדלסון – "הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל" מתוך האורטוריה "אליהו"
Felix Mendelssohn, *schläft noch schlummert nicht*, from the Oratorio Elijah
- ג. פ. הנדל - שיר הניצחון מתוך האורטוריה "יהודה המכבי"
Georg Friedrich Händel, *See, the Conqu'ring Hero Comes*, from the Oratorio Judas Maccabaeus
- ג. ורדי (1813-1901) – שלושה פרקי אופרה:
Giuseppe Verdi, 3 choruses from his operas
- "מקהלת הסדן" מתוך "איל טרובאטורה"
***Coro di Zingari*, the "Anvil Chorus" from Il Trovatore**
- "מקהלת העבדים העבריים" מתוך "נבוקו"
***Va, Pensiero*, Chorus of the Hebrew Slaves from Nabucco**
- "השחר מפציע ברקיע" מתוך "לה טראוויאטה"
***Si ridesta in ciel l'aurora*, from La Traviata**
- ל. ו. בטהובן – "אודה לשמחה" – מתוך הסימפוניה התשיעית - בהשתתפות הקהל
Ludwig van Beethoven, *Ode an die Freude*, from the Ninth Symphony

קונצרט חגיגי לציון 75 שנה לבית העם

שנבנה על שטח הפרדס של טוסקניני

יתקיים בשבת 6/12/14 בשעה 20:30 בבית העם

הקונצרט בניצוחו של מיכאל שני

ובביצוע התזמורת הקאמרית הישראלית והמקהלה הקאמרית ת"א.

הקונצרט מורכב מקטעי האופרה והתזמורת המוכרים והאהובים ביותר והקשורים בעבודתו האמנותית של טוסקניני.

מכירת כרטיסים במזכירות היישוב • מספר הכרטיסים מוגבל!

נוסד 1933

חדשות ספרייה:

יום ראשון ה-7.12.14 בשעה 17:30 :
 לעת סיפור וזירה
 תיאטרית מרגלית ומצחיקה
 עם : רחל כגן

"הסדיון מחפץ דו"
 סיפור עממי

מכירת כרטיסים תתחיל ביום שישי ה-5.12.14 בספרייה בין השעות 11:30 ל-13:30
 וביום ראשון החל משעה 17:00
מספר הכרטיסים מוגבל!!

ברכות:

* מזל טוב ליעל ודוד אפיק להולדת הנין !! נכד לאסנת ובן למורן.
 * מזל טוב לדב ויוטה סוקול להולדת הנין בועז, נכד לענת ודב זהר ובן לנועה גפני.

דרמלה כדר הייגם??

טיול לרמלה במסגרת מועדון ותיקים ומצטרפים

יתקיים ביום חמישי, 4.12.2014

נצא לסיור ברמלה בהדרכתו של עמיקם שוב
 נבקר במסגד הגדול, בכנסייה הפרנציסקנית,
 במגדל הלבן, בשוק ובמוזיאון.

היציאה בשעה 08:30 מהמזכירות. חזרה בשעות הצהריים.

יש להירשם במזכירות אצל אריאלה : 7448111

או אצל מיכאל אהרונהיים: 7482040

* במידה וירד גשם - הסיור ידחה למועד אחר *
נשמח לראותכם !!

מועדון ההרצאות של יום רביעי:

תאריך	שם המרצה	נושא ההרצאה
3.12.14	אביבה גרשור	טיול ברחביה – מסע בירושלים של פעם
24.12.14	יוסי נגר	סוריה של אנטיכוס ומשפחתו
21.01.15	דניאל לוי	מנהיגות ופורצות דרך בעולם השלישי

התכנסות בשעה 17:30 ההרצאה בשעה 18:00, בחדר ותיקים כמובן – טלס מוצמנים !!

מ.א. דרום השרון מציעה...

שלום לכולם,
 אנו מאמינים שחשוב שילדינו ידעו מאיין מגיע המזון המונח על שולחנו, במיוחד במועצה כמו שלנו חשוב לשמור על הקשר בין האדם לאדמה.
 להלן הזמנה לסדנת גידול ירקות. ההשתתפות בסדנה אינה כרוכה בתשלום.
 בברכה, מחלקת תברואה ואיכות סביבה.

סדנה לגידול ירקות בחינם!

מה בסדנה?
 הכנת הקרקע • זריעה ושתילה • דישון והשקיה • הגנת הצומח

הסדנה תתקיים מידי יום שישי בין השעות 9:00-10:00 בחוות אוריגני
 הסדנה הנה בחינם, אך מותנת בהרשמה טלפונית מראש

אוריגני ב- • www.origani.org.il
 מושב גני עם, רחוב בית העם 30 • 054-7274633

ברוכים הבאים
 → גן ירק
 → משתלה
 → גינות טיפול

ניווט משפחות

המועצה האזורית מודיעה כי בשל הצפות באזור הניווט נדחה ניווט המשפחות שתוכנן ליום שבת הקרוב (29.11.14). על מועד חדש תבוא הודעה בהמשך.

לוח מודעות

מתחילים את השנה האזרחית
 בחסיבת ריקודים
 סוערת
 דיוס לילי ה- 2.1.15
 קלעה 22:00
 דרחדת הריקודים גדול העם
 מכירת כרטיסים מוקדמת
 החל מ- 14.12.14
 פרטים בהמשך!!!

יודל מ' רב - רב הנוער

4.2.3.8
 בשעה
 18:30
 תתקיים
 החסיבה
 שלא
 תשכחו
 לעולם
 נפיש
 בבית-העץ
 ניכר
 מורף
 מתח
 פין, כוס
 מצב רוח
 חשיפה!!!
 פס

טיול חנוכה לשכבה הבוגרת של תנועת הנוער של האיחוד החקלאי! השנה מטיילים בהרי אילת.
תאריכים 18-21.12

בתאריכים 10.9-9 מתקיים טיול לשכבות ז' ח' של תנועת הנוער. פרטים והרשמה בקרוב!

פעילות שנת בר מצווה

כמדי שנה מתקיימת שנת בר מצווה לבני ובנות שכבה ז'!
 משתתפים בפעילות כלל ילדי רמות השבים וכפר מל"ל.
 לפרטים ניתן לפנות לרכז הנוער

יו"ר 054-2300648

loul.noar@gmail.com

מועדון פתוח - מדי יום ראשון בשעה 19:00 מתקיים מועדון פתוח עבור כל הנוער של רמות השבים! המועדון הפתוח בהובלת וועדת שכב"ג שמארגנת כל שבוע פעילות חדשה! עד כה כבר ראינו טורניר פינג פונג, מרתון של הסדרה "הפרלמנט" וערב בסגנון "just dance". (הפעילות מיועדת לכל ילדי הכפר בכתות ט' עד י"ב).

רמות השבים דואגת לבנותיה ובניה המשרתים את המדינה

מתקדתי

שלום לכולם,

לפני לא מעט שנים התקיים בכפר שלנו מנהג של שמירה על קשר עם הבנים החיילים שלנו. מי שיזמה, התרוצצה, דאגה ופינקה אותם הייתה **דניאלה נתיב**. כל הכבוד! כדרכם של מפעלי יחיד, באין להם מתנדבים לעזרה ולהמשך, המפעל היפה הזה הלך וגווע. עם היבחרו של הועד הראשון לפני כעשר שנים, החליטה ועדת תרבות להפיח חיים חדשים ומחודשים במפעל החשוב הזה, אשר הולך ומתעצם מזה כעשור. החלטנו הפעם לחשוף אותו ולספר עליו גם לתושבים שלא הייתה להם עדיין נגיעה לעניין.

זה מתחיל במסיבה לכל מסיימי י"ב, בני הכפר ואלה שאימצנו במשך השנים במסגרת תנועת הנוער מכפר מל"ל, הוד השרון וכפר סבא. מטרת המסיבה היא לאפשר לנוער שלנו מפגש חברתי אחרון ונוסטלגי של כולם ביחד, רגע לפני שהם מתפזרים כל אחד לדרכו. לכן הם מוזמנים ללא בני זוג. מועד המסיבה נקבע בד"כ בשבוע השני של יולי, מיד אחרי בחינת הבגרות האחרונה ורגע לפני שהראשונים מתגייסים והאחרים ממריאים לטיול שלפני הגיוס. המסיבה מתקיימת כבר עשר שנים בברכת השחייה שלנו וכוללת רחצה לילית, ארוחת ערב, טקס ברכות ומתנות (של הוועד והמועצה) והפעלה מוסיקלית. לאור הצלחתו המחודשת מידי שנה של הערב הזה, הוא הפך למסורת. האירוע מאוד מכובד ורגוע, גם בחלק המוסיקלי, אך עדיין בכל שנה אנחנו מקווים שהפעם השכנים לא יתלוננו ויזמינו את המשטרה בשעה 11:30, כפי שקרה כבר בעבר. זאת ההזדמנות להודות **למיכאל וייסמן** ולכל צוות הברכה על העזרה ושיתוף הפעולה בארגון הערב הזה. בלעדיכם זה לא יכול היה לקרות. מיכאל מתרגש כל שנה מחדש לראות את כל החבר'ה המגודלים שגדלו ולמדו לשחות אצלו בברכה.

בהמשך אנחנו דואגים לשמור על קשר עם הילדים שלנו/שלכם באמצעות שליחת ברכות ומתנות לקראת ראש השנה, חנוכה ופורים. **יהודית רוטנברג ואיריס קציר**, חברותי מהגנון, הן השותפות שלי, בהתנדבות כמובן, בפרויקט הזה כבר עשר שנים. אנחנו שומרים על קשר עם כל החיילים ומתנדבי שנת השירות והשירות הלאומי. מדובר על חמישה מחזורים שעם הגידול באוכלוסיית הכפר, מונים כיום כ-100! בנים ובנות. חבילות השי כוללות מתנה שימושית שנבחרת בקפידה, ברכה מהוועד והתושבים, ציורים וברכות מילדי הגנים ומשהו מתוק שישמח את הלב.

כדי לעדכן את הרשימות שלנו, כתובות צבאיות (למי שיש), תאריכי גיוס ושחרור אנחנו נעזרות בנציגת הורים בכל שכבה. כיום אלה הן: נורית שיף, יהודית רוטנברג, איריס קציר, טלי זלצמן, נעה יעקובי וליזי מרוז. ההורים מתבקשים לשתף פעולה ולעדכן בפרטי ילדיהם את הנציגות או את אריאלה במזכירות.

למשימת חלוקת המתנות ברחבי הכפר מגויסים הי"בניקים שלנו, הזדמנות אחרונה שלהם לתרום את חלקם ליישוב לפני שהם מצטרפים לרשימה המכובדת של המתגייסים.

הילדים שלנו בד"כ מאד נהנים מתשומת הלב שהם מקבלים. חלק מהם ומהוריהם דואגים ליידע אותנו בכך. ישנם אפילו כאלה שטורחים להתקשר ולהודות לילד שממנו קיבלו את הציור.

בהזדמנות זאת אנחנו מבקשים לעדכן שאחוז נכבד מבני הנוער המקסימים שלנו יוצאים מידי שנה לשנת שירות, שהיא שנת התנדבות לפני שרות צבאי מלא, בקהילות שזקוקות לכך, בכל רחבי הארץ. זה בהחלט לא מובן מאליו ואנחנו מאד גאים בהם על כך.

לאורך השנים הייתה נציגות משמעותית לבני רמות השבים ב"גרעין אחים" של "האיחוד החקלאי", שפחתה בשנים האחרונות, כי חלקם בחרו להתנדב במסגרות משמעותיות אחרות. השנה, מתוך 19 בוגרי י"ב, 10 התנדבו לשנת שירות, מתוכם 4 במסגרת "האיחוד החקלאי".
יישר כח!!!

ממה נזהרים תושבי רחוב הצבר ?

ליון לפירא

המרחק בין הבית שבו אנו גרים ברחוב הצבר ובין תחנת ההסעה של בתי הוא כ- 100 מטר, ובכל זאת – עת ליווייתי אותה לתחנת ההסעה בבוקר, נאלצתי לקרוא לעבר **שבע** פעמים: "היזהרי !". מדוע?

לא כי היא צעדה בכביש – היא דווקא הלכה על המדרכה...
 לא כי היא טיפסה על גדרות ועמודים – אין לה זמן לזה בבוקר...
 פשוט הזהרתי אותה פן תדרוך על צואת הכלבים המעטרת את המדרכה ! וזו לא הגזמה לשם הסיפור – ספרתי בדרכי חזרה. היו שם שבע "מלכודות" ב- 100 מטר !
 אם היה זה מראה נדיר, אולי עוד הייתי מבליגה, אבל לצערי הרב – מראה נדיר זה לא, ההיפך הוא – קשה למצוא זמן שהמדרכה לא נראית כך.

זה מראה מאכזב – כי הוא הכי רחוק ממה שהישוב שלנו מתיימר להיות.
 זה מראה מקומם – כי זה מראה על אדישות של בעלי כלבים למה שקורה מחוץ לפתח ביתם. כלל לא מעניין אותם שצואת כלביהם מעטרת את הכניסה לביתי, כמו גם את פתח ביתם של שכניי. כלל לא מעניין אותם שאת צואת כלביהם אני צריכה לנקות מהנעליים שלי ושל ילדיי.... כל זה לא מעניין – העיקר שזה לא בפתח ביתם ולא בנעליים שלהם. אני מניחה שבעלי הכלבים שאוהבים מאוד לעשות את צרכיהם ברחוב הצבר, יודעים היטב שאליהם מיועדים דברי אלה, אבל הם בהחלט לא מוטרדים מכך – הרי אם אכפת להם ולו במעט מה חושבים שכניהם, סביר שכבר היו נוהגים כמו שנוהגים רבים מבעלי הכלבים האחרים ביישוב.
 אני מניחה שהם גם יודעים שלי, כפרט, אין הרבה מה לעשות נגדם כדי שהתופעה תיפסק. אז איך המצב יכול להשתנות אם הוועד לא יראה עצמו מחויב לפעול למיגור התופעה ?

התייחסות לרשימות של מיכאל רוטשילד

בן קרני

קראתי את הכתבות של עמיתי מיכאל רוטשילד בעלוני האחרונים וגם באחרון. הכתבות הקודמות עסקו בנושאים שניתן לכנותם פילוסופיה פופולארית, אבל הכתבה האחרונה גלשה אל דיון פוליטי שבמוקד מחלוקות לאומיות. מסכים אני עם הדברים בחלקם ועל חלקם האחר אני חולק נמרצות, וכבר דגדגו אצבעותיי להשיב בפולמוס ולהציג עמדות נוגדות מעל דפי העלון, בסמכי על כך שהנהלת העלון מן הסתם לא תיתן ביטוי לצד אחד בלבד של הקשת הפוליטית.

אלא שהנושא נראה לי סבוך ורב צדדי הרבה יותר מן המוצג בכתבה, מה שעשוי להוליד מן הסתם כתבה ארוכה מדי. להלן רק דוגמאות מספר לסוגיות כבדות שעולות בדעתי בהקשר לכתבה: האם מתכונת ה"סחטן" בתורת המשחקים תקפה גם כאשר מדובר במלחמה המונעת ע"י קנאות דתית שמימית וקדושה ולא על ידי תאוות הבצע או כל שיקול "ארצי" שניתן לכמת בו תועלת ונוק? והלאו ההיבט הדתי צובר תאוצה בסכסוך עם הפלשתינאים (סאדאת נתן את אות ההתחלה לכך בהכריזו על סיני אדמה מצרית קדושה). ומה קורה כשיש התערבות ע"י גורם שלישי ורביעי וחמישי כפי שאנו חווים כמעט מדי יום?

ובאשר להצעת מיכאל בעניין 50 שנות שלום כתנאי להעברת, למשל, הגולן לידי הסורים? מי מוכן לגור שם באותה תקופה בידיעה שיהפוך לאזור סורי לאחר חלוף הניסוי? האם מיכאל מוכן לחיות שם בתנאים אלו? או שמא יפונה כל האזור ויהיה שומם 50 שנה ויהפוך למעמסה ביטחונית יקרה לישראל מבלי להפיק תועלת כלשהי? ומה קורה אם קבוצות טרור פועלות משם והם אינן באחריות סוריה? או לחליפין הן פועלות מדרום לבנון אך נתמכות ע"י סוריה? כמה לחימה צריך לסבול שם לפני שפוסקים "לא עמדתם בהתחייבות"? והאם נותני החסות להסכם – אמריקה ואירופה, לא ידרשו החזרה בכל מקרה, בהיות תגובותינו "לא מידתיות" לפי טעמים ובכלל הכיבוש מוקצה בעיניהם?

לאור זה האם מתכונת ארכת 50 השנים עדיין מביאה את הגאולה? ומה אומרים על כך יוסי שריד וזהבה גלאון, האם הם מוכנים לחכות 50 שנה, או שמא דורשים הם "נסיגה עכשיו" לתל אביב (בלי יפו כמובן) מיד? והרי לך חריגה ממתכונת ה"סחטן" כי צד אחד אינו מסוגל להסכים בינו לבינו על שום מהלך.

אך רגע... האם העלון הנחמד והצנוע של ר.ה. בכלל צריך להתעסק בנושאי אקטואליה פוליטית השרויה במרכז פולמוס לאומי ולשמש עוד זירת אגרוף פוליטית? אני סבור שזה יהיה סופו המר. (לתשומת לב העורכים המכובדים!)

אני פונה גם אל עמיתי מיכאל, הצג את משנתך הפוליטית בבלוג שאתה מזכיר בכתבה אך לא בעלון הכפר.

תגובת ועדת העלון

דברך, דני, המופנים אל "העורכים", מבוססים על הנחה שגויה באשר למהות העלון. העלון איננו עיתון ואין לו מערכת המחליטה מה לפרסם ומה לפסול. הוא משמש במה פתוחה לתושבים המבקשים להביא דברים בכל נושא שהוא, גם מדיני או פוליטי. כל חומר המובא לעלון נחשב ראוי, כל עוד הוא עומד בכללי הפרסום שהובאו לידיעת הציבור. עד היום לא הייתה ולו רשימה אחת שנפסלה לפרסום מכל סיבה שהיא.

אנו שמחים מאד שבחרת להשמיע את דברך מעל דפי העלון. אם אתה ורבים אחרים תמשיכו לנצל במה זו כדי לחוות דעה או להגיב לדעה אחרת, גם בנושאים הקשורים ישירות לחיי הקהילה ביישוב, נוכל לעורר ולהגביר את השיח הקהילתי שאנו מייחלים לו מיום שהעלון יצא לדרכו.

תגובת מיכאל רוטשילד

אתחיל את תגובתי דווקא מן ההצעה שבסוף המאמר, וכמו יהודי טוב – אענה על השאלה בשאלה: מהי פוליטיקה?

כמו יהודי פחות טוב – אנסה גם להשיב על השאלה ששאלתי. לדעתי – כל ניסיון להשפיע על אחרים יכול להיקרא פוליטיקה (<http://en.wikipedia.org/wiki/Politics>) ולמעשה כל התבטאות של אדם נועדה להשפיע על אחרים, כך שבכלל אי אפשר להתבטא מבלי לעסוק בפוליטיקה. לגבי השאלות שנוגעות לתוכן דברי, להלן תשובתי.

"האם מתכונת הסחטן תקפה וגו'"
 השאלה לא לגמרי מובנת לי, את המתכונת הציע פרופסור אומן ואני הצבעתי דווקא על כך שהיא אינה מתאימה לתיאור המציאות. התוכנית המדינית שהצגתי אינה בנויה על מתכונת זו ולמעשה היא מביאה בחשבון את העובדה שיתכן שלא יושג שלום כלל. היא רק מראה איך אפשר לחיות כאשר אין שלום מבלי לאבד את תמיכת העולם (וכאמור – ללא תמיכת ידידותינו בעולם – לא רק העלון צפוי לסוף מר).

מי שקרא את דברי בעיון הבין שאני נגד מפעל ההתנחלות בשטחים שכבשנו מאז 67. לכן השאלה "מי יהיה מוכן לגור שם" לא כל כך מעניינת בעיני. לדעתי אסור שמישהו בכלל יגור שם. השטח צריך להיות בשליטת הצבא שימנע חדירת כוחות עוינים והוא יוכל לעשות זאת ביתר יעילות כאשר אין מתנחלים שהוא צריך להגן עליהם.

האזורים הנתונים במחלוקת הם מעמסה כיום. מעמסה מדינית וביטחונית גדולה מאד. ברגע שלא נתנחל בהם הם יעמיסו עלינו הרבה פחות ויתנו לנו הרבה יותר (בגלל זה הצבעתי על הטעות שבמימוש ההתנתקות: לו פינינו את הישובים מבלי להעביר את השטח לפלסטינים הייתה סכנת המנהרות והמרגמות פוחתת באופן ניכר בשעה שגם הפינוי המלא של השטח – שיושם – וגם המשך ההתנחלות בו – כפי שדרשו התומכים בהתנחלות – הם מתכון בטוח לפגיעה ממנהרות ומרגמות).

את השאלה "מה אומרים על כך זהבה גלאון ויוסי שריד" צריך לשאול את זהבה גלאון ואת יוסי שריד. לדעתי, סביר מאד שזהבה גלאון באמת תדרוש נסיגה מידית ולכן אינני במפלגתה. אבל האם זה שייך לדיון?

כפי שצינתי במאמר – הוא בכלל לא דן בסוריה כי סוריה לא קיימת.

הוא דן בהסכמים עם גופים שמסוגלים לקחת אחריות על האנשים שחיים בשטח שמוגדר כשטח שלהם ולקחת אחריות פירושה גם נשיאה בתוצאות של מעשים אלה: אם משטח הנתון לשליטה פלסטינית תצאנה פעולות טרור נגד ישראל – ספירת ימי הנורמליזציה תתחיל מחדש (בגלל זה דיברתי במאמר על תקופה ארוכה ורצופה של נורמליזציה).

אגב, שלא כמענה לשום שאלה, חשוב להדגיש שבעיני – חלק מן הנורמליזציה חייב להתבטא במערכת החינוך. כיום החינוך הפלסטיני שוטף את מוח תלמידיו בשנאה לישראל. כל עוד מצב זה נמשך – אין נורמליזציה.

עוד דבר שרצוי לציין הוא שהתכנית אינה דורשת הסכמה של הערבים, היא רק נותנת לערבים אופציה להסכים. לגבי הטענה שהצד שלנו לא מסוגל להסכים בינו לבין עצמו על שום דבר – זו לא בעיה בתוכנית, אבל אני מקווה שכשאנשים יבינו את ההיגיון שבה – יש סיכוי שגם בימין וגם בשמאל יסכימו לה. הדבר היחיד שבטוח בעיניי זה הוא שאם התוכנית לא תוצג – היא גם לא תיושם ומה שאני ניסיתי לעשות זה להימנע ממצב זה.

בלו אופיר אלמן

חבר שלי התקשר פעם, באיזה בוקר חורפי וסיפר שבליט ברירה הוא עומד להרדים את כלבו הקשיש והנאמן, בלו שמו, ולהותיר אלמנה כלבית העונה לשם לוקה.

"אתה חושב שהוא מרגיש משהו ? " שאל..

שעה אחרונה

בלו נושם לו בכבדות ודי כואב לו בריאות
 וכל מיני ושלל דברים עיניו הכה טובות ראות

חצר גדולה וירוקה, שיש בה חפש ומרחב
 ומלונה וכלי של אוכל, גם משחקים שכה אהב

מביט על ארז העצוב שעבורו כה משתדל
 עושה את כל שרק אפשר בלפנק ולהקל

כל כך שמח שאמש באה, חיבקה ונפרדה יעל
 על כך שהוא מצא אותם – כל יום בלו מודה לאל

דמעות פרידה קטנות לו נוצצות בזוויות עיניו
 כשהוא נזכר כיצד בכיף הוא רץ וטס לו על רגליו

עם חבריו וכלבותיו הוא השתובב ימים, לילות
 מרב געגועים לאז – ליבו עצב, עיניו כלות

עכשיו בקושי הוא קצת זז, כבר לא מכיר עצמו בראי
 הזה אתה בלו, בלולי ? שובב גדול, בריא פראי

בחוש שישי פנימי הוא חש, שהנה, הנה זה מגיע
 קשה מאד לו לבטא, את שרוצה הוא להביע

וחוויות אינספור חולפות וממלאות לו את הלב
 והוא נפרד מן העולם מאד כואב, אבל אוהב

את אלו שימיו הנעימו ואהבוהו כל הזמן
 שבחיקם טמן ראשו, הרגיש איתם כמו בן אדם

נופים, כבישים, גנים, שבילים, ורחובות של תל אביב
 ווטרינרים רחומים, שמשתדלים בלי להכאיב

אמנם אינו דתי בלו, אך יש תפילה לו אל האל
 "תשמור על לוקה חברתי, וגם על ארז ויעל

איני כועס על שהבקר אותי עומדים פה להרדים
 היה לי כיף פה בעולם ויופי של חיים קסומים

זו זכות גדולה של הכלבים והם עליה כה מודים
למי שמקצר סבלם, קידה גדולה הינם קדים

עליך ארז, אנוכי במאה אחוז סומך
תגיד להם מתי בדיוק, באיזו נקודה ואיך..

מיד אחרי שלי יזריקו ארגיש כמו בשמיכה של פוך
ואם תביטו בי היטב תראו מן רוגע עם חיך

חבל שכה ישיש אני ולא אתרום שום איברים
כדי אולי קצת לסייע לכמה חברים

כך, בלי כרזות של אבל ובלי אזכור באף עיתון
הולך אני די אנונימי – רק שלישיה תזכור אותי המון

אבל הכי עצוב לי על לוקה חברתי
בת זוג וחברת חיים שכל הזמן הייתה איתי

ומייחל שטוב יהיה לה וכי תחיה בלי קרט פחד
כל כך רוצה הייתי עוד, להישאר אתה ביחד

בעוד שעה קלה עם ארז במכונית אסע לי
תודה על היותכם איתי, תודה על כל מה שקרה ליי

...כך מן הסתם הרהר בלו, ולו יכול היה ודאי כותב
עד כמה ששווה לחיות וכה רבים להיות אוהב

שלום חבר, שלום בלו אתה נפרד מן העולם
אבל בלב של כמה אנשים – תמיד תמיד תהיה קיים.

געגוע

27 יאר - 2014

בעולם ילדוטי הקסומה, בניתי חלומות
 כארמונות בחול, על מי אהיה כשאהיה גדול
 והן חרוטות בי עמוק, עמוק היום כאתמול.
 ואני נודד בין ימיי.
 מיטלטל בין גליי הגעגוע לחופי מבטחי התעתוע.

מהקרוסלה והרוח הסחרחרה עד הרכבת התחתית המהירה
 מהסלט גורמה במסעדה ועד נייר השעוה וריח הביצה הקשה,
 שסבתא הכינה בטרם הלכה לדרכה.
 מבריכת השחייה הירוקה של גבריאלי וחום מימייה השפירים,
 ועד לרעש גליי ים הגלגלים הסואנים.
 מגן זינה הנעול ועד יד לבנים הפתוח לרווחה.

רחק לי עולם האתמול, נותר החלום,
 כציור מחיק בקשקוש מפוחם של העיפרון,
 נעלם התום כצהוב של ארטיק הלימון על הלשון,
 ואבד טעמו המתוק של הגוזז ואף מהלכסיקון.

צמחתי לעץ גבוה כפוף שידרה,
 בעולם של בטון סדוק לתהום השחורה,
 נאחז בכוח באדמה.
 פרנסה, פרנסה. פרנסה.

בעולם בגרותי של היום
 יונק את כוחי כרימון מלשד הזיכרון.
 ואני מלא געגוע !!
 אל חיי הילד חסר הדאגה.
 אל החלום.
 אשר ישוב לבטח עם בואו של נכדי הראשון !

הבזקים מהעבר

75 לבית העם

בית ספר 'זמני' שהתקיים עשרים שנה

פרשה מיוחדת בתולדות בית העם היא בית הספר המקומי, שבשנותיו הראשונות התאכסן בבית העם.

ביה"ס, שנפתח בספטמבר 1969, היווה פתרון אחרון לבעיות חינוכיות, לימודיות, תחזוקתיות ואף פוליטיות, שהורי רמות השבים חפשו לילדיהם. עד למועד הנ"ל למדו הילדים בביה"ס ע"ש אהרונוביץ' בכפר מל"ל. שינויים מנהליים גרמו לשינוי בהרכב התלמידים בביה"ס וכתוצאה – להידרדרות חמורה ברמתו בכל המישורים. לאחר ניסיונות סרק לשיפור המצב הגיע דני שטייניץ, שהיה בין ההורים שפעלו לשינוי, למסקנה הבאה:

"עלה בדעתי שאפשר ואף חובה לחלץ את ילדי רמות השבים מבית הספר שאם לא כן עשויה להיחסם דרכם לבי"ס תיכון". הפתרון הזמין היה העברת ילדי רמות השבים לבי"ס יסודי בכפר סבא, ש"למערכת החינוך שלה" כפי שכתב דני "יצא שם מצוין". בפגישה עם ראש העיר זאב גלר, הוא נענה בחיוב. אלא ש... כעבור זמן קצר התבשרו ההורים שהתשובה החיובית בוטלה, כנראה בעקבות לחצים פוליטיים על ראש העיר. באין מוצא אחר הציעה ועדת הפעולה של ההורים הצעה מהפכנית:

"כמועצה עצמאית זכותנו להקים רשות חינוכית ובית ספר. הבה נעשה זאת ונחזיק מעמד עד לאחר הבחירות ואז נעבור לכפר סבא, בסך הכל מדובר בכמה חודשים. [...] ועד הפעולה נרתם לעניין. נותר לנו כחודש להקים ביה"ס עד תחילת שנת הלימודים. ההורים שוכנעו ואף עמנואל קלימן [אז ראש המועצה המקומית] הסיר את התנגדותו מאחר שמדובר היה במשהו זמני ביותר".

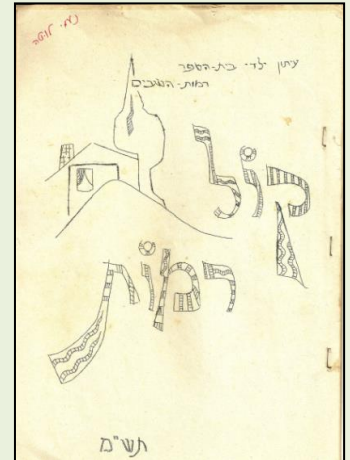

סיום כיתה ו' יוני 1973, מימין לשמאל עומדים: יעל נבט; המורה אורנה; עידו ליוור; נעמי לויטה; דני ברליצהימר; שרה ורד; אביבה זילבר; עודי שייער; יושבים: סימון גוטמן; אורית צ'רלינסקי; יוסף קלימן; אירית קלופפר; גיל זטלנד; מיכל שטייניץ; דלית זלמן. התמונה באדיבות נ' לויטה.

בשם הזמניות הצליחו היוזמים לקבל את אישורו של משרד החינוך לפתיחת ביה"ס יסודי לכארבעים ילדי הכפר מכתה א' עד ו'. כעת נדרשו יוזמה, תעוזה ותושייה למימוש ההחלטה.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

"חדר המורים היה נפלא. יחסי העבודה היו נהדרים, המורות סייעו מאד זו לזו, היה עם מי להתייעץ, ובאזני מי להשמיע קול טרוניה. על הכול משלה נעמי בנועם ביד מכוונת ומדריכה ובהרבה חוכמת חיים יקית, בהומור המיוחד שלה ומתוך היכרות אישית את הנפשות הפועלות". היה גם עולם שלם מסביב לביה"ס, שהיה מעורב מאוד בחיי הכפר. התלמידים השתתפו בחגים ובפעילויות של הכפר וגם העלו הופעות בפני התושבים. צוות ההוראה שאף למעורבות רבה של ההורים בחיי ביה"ס וגם תעלולים של התלמידים לא חסרו. לאחר השנה הראשונה הוחלט להמשיך בקיום ביה"ס המקומי וכך המשיך להתקיים במשך כעשרים שנה, ושנתונים רבים מבני הכפר חייבים לו את חינוכם והשכלתם הראשונית. בספטמבר 1989 חזרו ילדי הכפר לביה"ס הממלכתי על-שם אהרונוביץ בכפר מל"ל.

על הניסיון השני לקיום בית ספר מקומי בשנת 1992, יסופר בפעם אחרת.

עלון בית הספר, בו כתבו התלמידים על שאלות מקומיות וכלליות. באדיבות נ' לויטה

הערה חשובה: בתחקיר היסודי שנערך לצורך ההבזק, לקחו חלק: המנהלות והמורות נעמי לויטה, רונית ורד ושרה ורד, ההורה היוזם - דני שטייניץ, התלמידים - יעל נבט, עודד שי, דני ברליצהיימר, יעל ברליצהיימר- ליפמן, תמי ירקוני - דותן, מיכל ויטליס - פרימו, שרון מרוז, ערן פוביצר, עפרה ירון - רוס. צוות הארכיון מודה לכל המרואיינים. בגלל מגבלות העלון, נתנו רק 'טעימות' מהחומר הרב שנאסף. הראיונות שמורים בארכיון ואנו מקווים לפרסם אותם בעתיד במדור הארכיון באתר של רמות השבים.

נקבל בברכה כל מידע נוסף אודות בית הספר!

נופי רמות השבים

צד ג'הר

בית פורת ברחוב הירקנים, שהיה ואיננו עוד...

מיגור כוחות טרור שתופסים מחסה בתוך אוכלוסייה אזרחית

מִכָּאָן רוֹטְמַן

מאמר זה מבוסס על מכתב ששלחתי לגורמים שונים במערכת הביטחון ערב הכניסה הקרקעית לרצועת עזה במסגרת מבצע "צוק איתן".

הרעיון נהגה בהקשר של המאבק עם החמאס אבל נראה שהוא רלוונטי בהקשר רחב יותר.

הבעיה העיקרית שבה נתקל צה"ל במאבקו בחמאס היא העובדה שלוחמי החמאס מתחבאים בקרב האזרחים.

צה"ל מנסה להתמודד עם הבעיה על ידי התראות לפני פעולות שעלולות לפגוע באזרחים כדי שאלה יוכלו להתפנות מן האזור.

הבעיה היא שההתפנות המוצעת לא ממש ישימה.

יכולת הקליטה של מתקני אונר"א מוגבלת מאד, מחד, והמתפנים נתונים לאיומי החמאס מאידך.

לו הייתה ישראל מקימה מחנה פליטים גדול דיו בשטחה ובשליטתה, שאליו יוכלו כל המתפנים מרצון לעבור כאשר היא רוצה לתקוף (כולל קרקעית) שטח עירוני מסוים ולחסל בו את תשתיות הטרור, היה הדבר פותר חלק גדול מן הבעיה כיוון שמעבר לפתרון בעיית המיקום, גם מורא החמאס היה פוחת באופן ניכר (החמאס עלול לרצות לפגוע באנשים שבחרו לעבור למחנה אבל זה יחייב אותו לפעולה גלויה נגד פלסטינים דבר שיחד עם ההגנה שצה"ל יוכל לספק להם ירתיע אותו ככל הנראה).

אם המחנה אינו גדול מספיק כדי לקלוט את כל תושבי עזה (וסביר שזה יהיה המצב) אפשר לתאר תהליך של כיבוש עזה בשלבים: מפנים אזור מסוים, צה"ל הורס את תשתיות הטרור שבו, מחסל את הפושעים שנשארו להגן עליו ומקים תשתית ארעית למניעת חזרת החמאס לתוכו. אז תושבי מחנה הפליטים (לפחות אלה מביניהם שבתיהם עדיין שמישים) מוחזרים למקום מגוריהם וצה"ל מורה על פינוי חלק נוסף מהעיר וחוזר חלילה.

מעבר לפתרון הבעיה המוסרית הכרוכה בהרג בלתי מעורבים, יש בישום רעיון זה כדי לתרום רבות לתדמיתה האנושית של מדינת ישראל.

תשובות ראשוניות לשאלות שעלולות לעלות:

שאלה: כיצד מונעים הכנסת אמצעי לחימה לתוך מחנה הפליטים או פגיעה בכוחותינו במהלך המעבר אליו?

תשובה: החלק האחרון בדרך אל המחנה יהיה קטע דרך לא קצר אותו יידרשו המתפנים לעבור רגלית, בשורה עורפית, כשהם נתונים לתצפית של כוחות ממוגנים ואמצעי תצפית ממוכנים של צה"ל שיזהו ויסכלו כל ניסיון להבריא למחנה כלי נשק או כמויות גדולות של חמרי נפץ. באותו אופן תימנע גם הברחת כלי חפירה או כלים גדולים כלשהם. נכים יוכלו להסתייע בכיסאות גלגלים מסומנים שיסופקו מראש על ידי צה"ל.

שאלה: כיצד מונעים ממחבלים לתפוס מחסה במחנה?

תשובה: לא מונעים. אם הם מגיעים לשם ללא נשק וחוזרים לביתם אחרי שכל תשתיות הטרור חוסלו – נזקם קטן.

